

SZÍNHÁZ MŰVÉSZET

MUSOR:

Csütörtökön Délután félhelyárakkal *Lengyelvér.* Operett.
ESTÉN: Szóyer Ilonka vendégfelleléptével, berletben leszállított helyárakkal *Piros bügyellár.* Népszimű. (Páros 1/3-os.)
PÉNTEKEN: Szóyer Ilonka vendégfelleléptével berletben leszállított helyárakkal *Ripp van Winkel.* Operett. (Páratlan 2/3-os.)
SZOMBATON: Szóyer Ilonka bucsufelleléptével berletben leszállított helyárakkal *Aranyescsi.* Operett. (Páros 2/3-os.)
VASÁRNAP: D. U.: Félhelyárakkal *Próbaházasság.* Enékes bohózat.
ESTÉN: Berletben leszállított helyárakkal *Betty kerdője.* Népszimű. (Páratlan 1/3-os.)

A csütörtöki hangverseny a Tiszában

A Szegeden állomásozó 28. gyalogezred zenekarának csütörtöki bemutatkozó hangversenye az eddigi jelek szerint zsufolt teremben folyik le. A Tisza-szálló nagy termének párholyai elkelték amint hozzájuk lehetett jutni az első percben. Ép ugy elfogyott elővetelben pár száz belépő jegy, jóllehet az ülőhelyek — a séta hangversenyek mintájára — nincsenek számozva. Ez a rendkívüli érdeklődés kétségen kívül egyformán szól a jótékony célnak és a 28-as zenekar kitünő hírének. Beethoven, Schubert, Grieg, Smetena, Blon, Liszt művei kerülnek bemutatásra, köztük olyan zeneművek is, amiket Szegeden még nem játszottak a nyilvánosság előtt. A zenekar *Hüttisch* karmesterrel az élén minden igyekezetével azon van, hogy teljes mértékben megfeleljen a hozzáfűzött várakozásnak. *A hangverseny délután 5 órakor kezdődik,* s a rendezőség ezen az uton közli, hogy a páholyjegyeken lévő szám a páholy számmal azonos.

KORZÓ-MOZI

Igazgató VAS SÁNDOR. Telefon 11-85.

Csütörtökön, március 25-én

Egy feltékeny asszony.

Társadalmi dráma 4 felvonásban. Főszerepeben **FRANCESKA BERTINI.**

Az asszony verve jó...

Vigjáték 2 felvonásban.

Golyók, amelyek nem találtak.

A halál sem arat olyan vadul a háboruban, mint gondolnók. Néha a legörjögőbb gyilkolás közepette is olyan szelid, mintha megfedkeznek a hivatásáról. Alább néhány apróság következik, amelyek azt bizonyítják, hogy néha a halál is gavalléroskodik.

A lövészárokban. A katonák a töltés mögött állanak és keresik a célt. Gránátok röpöknek és mélyen furódnak bele a föld restébe; a shrapnellek felhőiből szanaszét röpöknek a bilineiseiktől megszabadult erők. Szemlét tart a halál, keresi a vetést, amely megérett számára. A katonák azonban ott állnak a helyükön és nem törődnek a veszéllyel. Itt is, ott is halálra sebzettten leroskad egy-egy vitéz. Az egyik altiszt lehajlik megsebesült szomszédjához, hogy segítsen rajta. Amint megint felegyenesedik és jobboldali szomszédjával egy pár szót vált, úgy érzi magát, mintha meg kellene fulladnia, mintha valami keményet nyomott volna valaki a szájába. Térdre rogy és előre hajlik, szuszogni is alig tud. Eközben valami kifordul a szájából és a tenyerébe hull... egy sértetlen, valóságos golyó... A halál, megérintette, de — megkímélte.

Előrsőn. Egy erdő előtt állanak. Egyszerre csak tüzelnek rájuk. Rajvonalba fejlődnek és fedezék mögé fekszenek. Ütközet fejlődik ki és az ellenséges patrullt visszavetik. A golyók, — úgy mesélte egy barátom — valósággal táncoltak körülötte. De egy sem találta. Csapatukhoz való visszatértükben azonban bal felsőcombján valami enyhe fájdalmat érzett, mintha valamibe megütötte volna magát. Mikor *pedig* néhány óra múlva a tarisznyájába nyult, valami kemény akadt az ujjai közé. A kenyeres tarisznyáján pedig egy ici-pici lyukat fedez fel... Vajjon intése volt ez a sorsnak, vagy a halál gavalléroskodása? Ahogyan a halál egy véres, áldozatjeljes roham alatt gavalléroskodott az egyik katonával, aki nagy önbizalommal azt állította: „Engem nem talál golyó!” mig végre kabátjában egy lyukat, nadrágzsebében pedig egy löveget talál.

A szálláson. Egy kisebb ütközet után a csapatok visszatérnek falusi szállásaikra. Mintegy tizenketten vannak egy emeletes ház egyik szobájában. Alvásra még korai az idő, holnap pedig pihenőjük van. Dohányozva körülülük tehát az asztalt, mesélgetnek és teáznak. Egy petróleumlámpa világítja meg gyéren a szobát. A vaskályha a sarokban tudja a kötelességét és mihamar megtelik a szoba meleggel, dohányfüsttel és kedélyességgel. A távolból ágyudörgés hallszik. A szobában a vidámság egyre fokozódik. A kacagásba egyszerre csak beledördül valami ősvilági moraj. Ijedten felugrálnak. Recsegés-ropogás, mintha az egész ház összeomlanék. A következő pillanatban megnyílik a szoba mennyezete és egy gránát hull be a szobába. Halálos csend. A részben könnyen megsebesült katonák felordítanak: „Vigyázat! Gránát!”... Az egész szoba por- és füstfelhő. Rekedt kiáltással tódulnak ki az ajtón. Egy őrmester, aki a zavartan pislogó lámpát felkapta, utolsónak áll az elbarrikádózott ajtóban. Néhány pillanat alatt egy örökkévalóságot élt át. Gondolataiban hirtelen minden ajjáéled kora ifjúságától az elbucszás órájáig. Agyán valami keményet érez, ami megérintette. Ott áll az ajtóba szorult, szemmel, mozdulatlanul, a pisztolyos lámpával reszkető kezében. Nem messze tőle a szobában egy felgőgerenda alatt ott hever a gránát. **És most, most!**... A gránát, mint a nagy távolból jönne, aztán megragadja valaki a karját, megérinti a kezét, ott áll a szoba mennyezete körül, a katonák senki bűvészködni egymásra, hogy még élnek. A gránát, nem a szoba fel. „Vak volt, mondja egy sietős hang. Na, sőt, sietősnek volt!” És egymás kezét szorongatják.

Most jelent meg!

Várnagy-féle
Magyarázatos Törvénytár.

**A törvénykezési
 illetékek zsebkönyve**

Az 1914. évi XLIII. t. c. és annak végrehajtási rendelete jegyzetekkel, táblákkal és összesítő táblákkal.

Iria:
Dr. Pongrácz Jenő,
 budapesti ügyvéd.

Ára vászonba kötve K. 2.50.

**Legujabb
 haretéri felvételek.**

Előadások: csütörtökön délután 2 óráig és éjjel 12 óráig.

Rendes helyárak!